

A Magyar Köztársaság nevében !

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Győrött, a 2009. évi december hó 1. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az emberkereskedelem büntette és más bűncselekmény miatt **I.r.vádlott** és társai ellen indult büntető ügyben a Vas Megyei Bíróság 2009. évi február hó 5. napján kihirdetett 8.Fk.153/2007/108. számú **ítéletét megváltoztatja**, I.r.vádlott vonatkozásában az 1 rb. kényszerítés büntette tekintetében mellőzi a bűnösség megállapítását.

III.r. vádlott vonatkozásában az 1 rb. könnyű testi sértés vétségeként értékelt cselekményt 1 rb. a Btk.170.§./1/ bekezdés és /3/ bekezdés szerinti testi sértés büntettének minősíti.

I.r., III.r. és IV.r. vádlottak vonatkozásában az 1 rb. emberkereskedelem büntette minősítés jogszabályi alapja helyesen a Btk.175/B.§. /1/-/2/ bekezdés a, és d./ pont, és /4/ bekezdés a./pont.

I.r. vádlott és III.r. vádlottak vonatkozásában az első fokon alkalmazott fő- és mellékbüntetést tekinti kiszabottnak.

I.r. vádlott által a 2006.január 3-tól 2006. május hó 20. napjáig, illetve 2008. január 17-től 2009. február hó 5. napjáig eltelt idő számít be az első fokon kiszabott szabadságvesztésbe.

Egyebekben az első fokú bíróság ítéletét I., III. és IV.r.vádlottak vonatkozásában helybenhagyja.

Az I.r.vádlott és IV.r. vádlott által az első fokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítja.

A másodfokú eljárásban 19.200.- /Tizenkilencezer-kettőszáz/ Ft bűnügyi költség merült fel, melyből 6.000.- /Hatezer/ Ft-ot I.r., 6.000.- /Hatezer/ Ft-ot III.r., és 7.200.- /Hétezer-kettőszáz/ Ft-ot IV.r. vádlott visel.

I n d o k o l á s :

A Vas Megyei Bíróság, mint fiatalkorúak bírósága a 8.Fk.153/2007/108. szám alatti ítéletében 5 vádlott büntetőjogi felelősségéről határozott. Az ítélet V.r. és VIII.r. vádlottak vonatkozásában első fokon jogerőre emelkedett, így e vonatkozásban nem képezte a felülbírálat részét. A megyei bíróság I.r. vádlottat bűnösnek mondta ki 1 rb kerítés büntetében (Btk. 207.§ (1) bekezdés, (3) bekezdés a/ pont), 1 rb kényszerítés büntetében (Btk. 174.§), 1 rb folytatólagosan elkövetett közokirat-hamisítás büntetében (Btk. 274.§ (1) bekezdés b/ pont), 1 rb emberkereskedelem büntetében (Btk. 175/B.§ (1) bekezdés, (4) bekezdés a/ pont I. fordulat), 1 rb kábítószerrel visszaélés vétségében (Btk. 282.§ (1) bekezdés, (5) bekezdés a/ pont) és 1 rb kábítószerrel visszaélés vétségében (Btk. 282/A.§ (1) bekezdés, (6) bekezdés a/ pont). III.r. vádlott bűnösségét emberkereskedelem büntetében (Btk. 175/B.§ (1) bekezdés, (4) bekezdés a/ pont I. fordulat és könnyű testi sértés vétségében (Btk. 170.§ (1) bekezdés), míg IV.r. vádlott bűnösségét emberkereskedelem büntetében (Btk. 175/B.§ (1) bekezdés, (4) bekezdés a/ pont I. fordulat) állapította meg. Ezért I.r. vádlottat - halmazati büntetésül - 4 év fiatalkorúak börtönére és 4 év közügyektől eltiltásra, III.r.vádlottat 5 év fegyházra és 5 év közügyektől eltiltásra, IV.r. vádlottat - mint többszörös visszaesőt - szintén 5 év fegyházra és 5 év közügyektől eltiltásra, valamint 2 év közúti járművezetéstől eltiltásra ítélte.

I. r. vádlottat az ellen 1 rb. lopás vétsége miatt emelt vád alól felmentette és a tulajdon elleni szabálysértés miatt az eljárást megszüntette. Ez utóbbi rendelkezést senki nem támadta, így a felülbírálat erre a rendelkezésre nem terjedt ki. I. r. vádlott vonatkozásában 351.400 Ft-ra vagyoneklobzást rendelt el. I., III. és IV.r. vádlottak vonatkozásában a szabadságvesztésbe beszámította az általuk előzetes fogvatartásban töltött időt. Rendelkezett továbbá elkobzásról és a bűnügyi költség viseléséről.

Az első fokú ítéletet az ügyész valamennyi vádlott vonatkozásában tudomásul vette, míg I. r. vádlott és védője elsősorban a kerítés, kényszerítés és emberkereskedelem büntette vonatkozásában bizonyítékhiányos felmentés, másodsorban enyhítés és a vagyoneklobzás mellőzése érdekében, III. r. vádlott és védője mindkét bűncselekmény vádja alóli bizonyíték hiányában történő felmentés, IV. r. vádlott és védője elsősorban szintén bizonyíték hiányában történő felmentés, másodsorban a büntetés enyhítése érdekében jelentetek be fellebbezést.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség átiratában és képviselője a másodfokú nyilvános ülésen a tényállás kisebb fokú kiegészítésén, pontosításán túl a cselekmények egy részének korrekciójára is indítványt tett. Álláspontja szerint a kényszerítés -szubszidiárius jellegéből adódóan - a kerítéssel halmazatban nem állapítható meg. A megyei bíróság ezzel kapcsolatosan kifejtett ellenkező álláspontja nem fogadható el. Az I. r. vádlottnak az a magatartása, amelyet az első fokú bíróság kényszerítésként értékelt, a kerítéshez megkívánt rábírási kereteibe illeszthető, s nem terjed túl azon a mértéken sem, amely ez utóbbi bűncselekmény Btk. 207.§ /3/ bekezdés b/ pontja szerinti minősített esetét valószínűsítaná meg. Utalt e vonatkozásban a fellebbviteli főügyészség képviselője arra is, hogy a kényszerítés és a kerítés egymással látszólagos alaki halmazatban áll, így az előbbi bűncselekmény kapcsán

felmentő rendelkezés meghozatala nem szükséges. III. r. vádlott esetében a testi sértés cselekmény Btk. 170.§ /3/ bekezdés I. fordulata szerinti eltérő minősítését látta indokoltnak. Az irányadó tényállás szerint ugyanis a bántalmazás kiváltó oka az volt, hogy **sértett**, akit prostitúciós célra „megvásárolt” nem volt hajlandó neki „dolgozni”. Ekként a testi sértést az aljas indok motiválta. Mindhárom vádlott vonatkozásában pontosítani indítványozta az ügyész az emberkereskedelem büntettének minősítését is azzal, hogy a sértettet nem rabszolgamunka, hanem prostitúció céljára adták - vették, így a Btk. 175/B. § /2/ bekezdés c/ pontja helyett a d/ pont minősíti a cselekményt. További pontosítást látott szükségesnek I. r. vádlott Btk. 282/A.§ /6/ bekezdés a/ pontja szerint minősülő cselekménye kapcsán is annyiban, hogy az elkövetési magatartás adott esetben nem a kínálás, hanem a kábítószer átadása volt. Végül mindhárom fellebbezéssel érintett vádlott esetében - a bűnösségi körülmények kisebb fokú korrekciója mellett- a kiszabott büntetés helybenhagyását indítványozta. Mindemellett külön hangsúlyozta az első fokú bíróság példaszerű bizonyíték értékelő tevékenységét is.

A másodfokú nyilvános ülésen I. r., III. r és IV. r. vádlott védője a bejelentett fellebbezést fenntartotta. I. r. vádlott védője a fellebbviteli főügyészség indítványával, mely a kényszerítés büntette vonatkozásában a bűnösség mellőzésére irányult, is egyetértve enyhébb büntetés kiszabását kérte. III. r. vádlott védője lényegében a megyei bíróság bizonyíték értékelő tevékenységét támadta, sérelmezve, hogy védence tagadásával szemben a tényállást a sértett minden szempontból aggályos vallomására alapította. Hivatkozott emellett arra is, hogy az emberkereskedelem tényállásához megkívánt adásvétel körülményeit az első fokú bíróságnak nem sikerült feltárnia, erre nézve egzakt bizonyítékok nem állnak rendelkezésre, így tényállási ellem, illetőleg bizonyítottság hiányában kérte a vádlott felmentését e bűncselekmény alól. Az enyhítésre irányuló fellebbezés keretében orvosi dokumentációval is alátámasztva utalt védence megromlott egészségi állapotára, hipertóniájára, mélyvénás trombózisára, amely megbetegedések 50 %-os rokkantságát eredményezték. A bűnösségi körülmények köréből a fellebbviteli főügyészség indítványának megfelelően maga is mellőzni kérte a halmazatra, valamint a III. r. vádlott kezdeményező szerepére , mint súlyosító körülményre való utalást. Mindezek alapján a büntetés enyhítését, ezen belül enyhébb végrehajtási fokozat megállapítást kérte.

IV. r. vádlott védője elsődlegesen a tényállás megalapozatlanságára hivatkozott, de álláspontja szerint a IV. r. vádlott terhére rótt bűncselekmény az adott tényállás mellett sem állja meg a helyét. Védőtársához hasonlóan maga is aggályosnak találta a sértetti vallomást, ezért további bizonyítást, így **T9** tanúkenti kihallgatását tartotta szükségesnek, aki kellően igazolhatta volna IV. r. vádlott aznapi mozgását, cáfolatát adva **sértett** terhelő vallomásának. Mindemellett álláspontja szerint az első fokú bíróság nem adott ítéletében számot arról sem, hogy mely bizonyítékok alapján vont következtetést arra, miszerint IV. r. vádlottnak tudnia kellett a szállítást megelőzően **I.r.vádlott** és **III.r.vádlott** közt létrejött emberkereskedelemről. Ezen tudattartalom hiányában a sértett pusztán szállítása ugyanis **IV.r.vádlott** részéről bűncselekményt nem valósított meg. A másodlagos, enyhítésre irányuló kérelemmel kapcsolatosan hivatkozott arra, hogy nem értékelhető a vádlott terhére az ártatlanság vélelméből fakadóan, hogy jelen eljárásban elbírált cselekményét ellene más bűncselekmény miatt folyó eljárás alatt követte el. Ugyanakkor nagyobb súllyal kell

figyelembe venni a jelentős időmúlást és azt, hogy a vádlott kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik.

A másodfokú nyilvános ülésen jelen lévő **I.r.vádlott** csatlakozott védőjéhez. IV. r. vádlott fenntartotta az írásban indokolt fellebbezését, melyben részben megismételte korábbi védekezését, illetve bizonyítási indítványt előterjesztet annak igazolására, hogy a kérdéses időben nem lehetett a bűncselekmény helyszínén. Ezzel kapcsolatban tanúként kérte kihallgatni **T5, T3, T6** és élettársa valamint **T8** nevű személyeket. Emellett a fellebbezést azzal egészítette ki, hogy hivatkozott a sértett nagybátyjának és élettársának valamint I. r. vádlott élettársának vallomásaira is, amelyek álláspontja szerint sértett bíróság által elfogadott vallomását cáfolják. Elsődleges felmentésre, másodlagos enyhítésre irányuló kérelmét mindezek alapján azzal egészítette ki, hogy amennyiben az ítélőtábla nem rendel el bizonyítást, úgy az ítélet megalapozatlanságának kiküszöbölése érdekében az első fokú ítéletet helyezze hatályon kívül és utasítsa új eljárásra.

A fellebbezésekre tekintettel az ítélőtábla a megyei bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást teljes terjedelmében felülbírált a fellebbezéssel érintett vádlottak vonatkozásában a Be. 348.§ /1/ bekezdésének megfelelően.

Ennek során megállapította, hogy a megyei bíróság az eljárási szabályokat betartva megfelelő körben folytatta le a bizonyítási eljárást. Beszerzett és tárgyalás anyagává tett minden olyan bizonyítékot, amely a tényállás teljes körű megállapításához szükségeltetett. Ezeket egyenként és összességében is rendkívüli alaposággal vizsgálta, ütköztette. Különös hangsúlyt fektetett a sértett vallomásaira, ezen belül külön vizsgálatot folytatva pszichés állapotára és a vallomását esetlegesen befolyásoló egyéb külső körülményekre nézve is. Ugyanilyen módon járt el a közvetett tanúvallomások értékelése során is.

A rendelkezésre álló bizonyítékokat megvizsgálta a vádlotti védekezések, tagadások tükrében is, igen részletesen, pontról pontra számot adva arról, hogy miért az adott következtetésekre jutott. Mérlegelő tevékenysége mindenben megfelel a logika szabályainak, egyetlen fel nem oldott, egymásnak ellentmondó megállapítás nem érhető nyomon benne. Az általa elfogadott sértetti, illetve egyéb tanúvallomások azok valóban, melyek tartalmával az egyéb objektív bizonyítékok, így a sértett sérüléseivel kapcsolatosan készült orvosszakértői vélemény, a rendőri jelentés stb. megállapításai összhangot mutatnak, ugyanakkor cáfolják úgy a megváltoztatott sértetti vallomásokat, mint a vádlottak védekezését. Az elfogadott sértetti vallomás ekként valamennyi, így IV. r. vádlott esetében is alapját képezheti a tényállásnak, annál is inkább, mert azt alátámasztja IV. r. saját vallomása is, miszerint a délutáni órákban járt B-ben. Ebből a nyilatkozatból valamint a határregisztráció adataiból az adott tényállásra lehetett jutni. A megyei bíróság ekörben is mindent megtett IV. r. vádlott védekezésének igazolására. Az adatrögzítés hiányossága miatt pontosabb adatok beszerzésére már nincs mód, a felajánlott tanúbizonyítás pedig nem látszik alkalmasnak arra, hogy az ügyet érdemében előbbre vigye. Ekként az ítélőtábla sem bizonyítás felvételét, sem az első fokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését nem találta szükségesnek. Az első fokú bíróság által megállapított tényállás minden részletében a beszerzett és megfelelően

értékelt bizonyítékokon nyugszik, azok felülmérlegelésére a másodfokú eljárásban nincs törvényes lehetőség, így a vádlottak felmentésére sem kerülhetett sor.

A tényállást a fellebbviteli főügyészség indítványának megfelelően az iratok tartalma alapján a Be. 352.§ /1/ bekezdés a/ pontja alapján az alábbiakkal egészíti ki:

Az ítélet 13. oldal 5. bekezdés utolsó mondatát követően rögzíteni kell, hogy mind III.r., mind IV.r. vádlott tudott arról is, hogy sértett 18 éven aluli. Az ítélet 11. oldal 1. bekezdését követően a tényállást annyiban kell kiegészíteni, hogy sértett enyhe fokban értelmi fogyatékos, könnyen befolyásolható, értelmi állapota belátási képességét közepes fokban korlátozta.

A tényállás alapján helyesen vont következtetést a megyei bíróság a vádlottak bűnösségére, nagyrészt helyes a bűncselekmények megnevezése, jogi minősítése is. E körben a fellebbviteli főügyészség indítványának megfelelően az alábbi változtatásra szorul:

A megyei bíróság irányadó tényállása szerint I. r. vádlott megismerkedésüket követően prostitúciós tevékenységre kérte meg sértettet, aki ebbe kezdetben beleegyezett, később azonban meggondolta magát. Azért, hogy a további prostitúcióra rávegye, I. r. vádlott legalább két alkalommal tetteleg bántalmazta, pofon vágta, haját ráncigálta a sértettnek. Ezt az utóbbi magatartást az első fokú bíróság az egész cselekménytől elkülönülten kezelte, önállóan értékelte, így megállapította I. r. vádlott bűnösségét kényszerítés büntetében is a kerítés büntetével halmazatban. A kényszerítés - szubszidiárius jellegéből adódóan - csak akkor állapítható meg, ha más bűncselekmény az adott magatartással együtt nem valósul meg. Jelen esetben a sértett fent írt bántalmazása az üzletszerű kéjelgésre történő rábírás céljából, annak érdekében történt, ezáltal szorosan kapcsolódik az I. r. vádlott által megvalósított kerítés büntetnének elkövetési magatartásához, a rábírás egyik jellemző formája a bűncselekmény során. Ugyanakkor nem éri el azt a szintet, amely a Btk. 207.§ /3/ bekezdés b/ pontja szerinti minősítéshez vezetne, nem mondható rá, hogy a haj megráncigálása, kisebb erejű pofonok leadása a sértett élete, vagy testi épsége elleni közvetlen, akaratot bénító fenyegetésnek, erőszaknak tekinthető. Az adott magatartás, ahogy a fellebbviteli főügyészség is utalt rá, adott esetben részét képezheti, ezáltal bele olvad a kitartottság alapesetének megállapításához szükséges megszerzésnek. A két bűncselekmény egymással ekként látszólagos alaki halmazatot képez, így az I. r. vádlottat a kényszerítés büntette vádjá alól nem kellett felmenteni, az ítélet tábla e bűncselekmény kapcsán csupán a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezést mellőzte. Mindenben osztotta az ítélet tábla a fellebbviteli főügyészség álláspontját III. r. vádlott vonatkozásában a testi épség elleni cselekmény minősítését illetően is. A cselekmény indítéka ez esetben nyilvánvalóan aljas indok volt, a vádlott meg kívánta torolni a sértettet, hogy neki nem akar „dolgozni”. Ezért nem a könnyű testi sértés alapesetéért, hanem a Btk. 170.§ /1/ bekezdésébe ütköző és a /3/ bekezdés I. fordulata szerint minősülő és büntetendő aljas indokból elkövetett könnyű testi sértés büntetéseért felel. A megyei bíróság I.r., III. r. és IV. r. vádlottak esetében a jogi indokolásban az emberkereskedelem kapcsán a Btk. 175/B. § /2/ bekezdés c/ pontját hívta fel, mint a cselekmény minősítő körülményét, igazodva a vádirati minősítéshez, ez nem helytálló. Ez a köztes minősítő körülmény a rendelkező részi minősítésben nem szerepel.

Ugyanakkor a megyei bíróság által helyesen megjelölt Btk. 175/B. § /4/ bekezdés a/ pontja visszautal és egyben a /2/ és /3/ bekezdés adott pontjaira épül. Ezért az ítélet tábla szükségesnek találta az adott minősítést kiegészíteni a /2/ bekezdés megfelelő pontjaira hivatkozással is, ennek keretében az a/ pont, - tizenharmadik életévét be nem töltött személy sérelmére - megjelölés mellett, a c/ pontot a helyes d/ pontban megjelölt - fajtalanság, vagy közöszlész céljára - történő megszerzésben határozta meg. Ugyancsak kisebb korrekciót igényel I. r. vádlott esetében a Btk. 282/A. § /6/ bekezdés a/ pontja szerint minősített kábítószerrel visszaélés vétségének elkövetési magatartása is, az nem kínálás, hanem átadás. Ennyiben korrigálta az ítélet tábla a bűncselekmények megnevezését, jogi minősítését.

I. r. és III. r. vádlottak vonatkozásában a bűnösségi kör illetve a minősítés megváltoztatása miatt új büntetés kiszabása vált szükségessé. Ennek során az ítélet tábla a megyei bíróság által lényegében helyesen feltárt bűnösségi körülményeket vette alapul. A vádlottak az értelmileg fogyatékos sértett nagyobb fokú befolyásolhatóságával, kihasználhatóságával, kiszolgáltatottságával éltek vissza, mindezt I. r. vádlott jogerős javítóintézeti nevelésre ítéletét követően, annak hatálya alatt tette. Ehhez képest III. r. és IV. r. vádlottak esetében a törvényi minimumban kiszabott büntetés még akkor is inkább méltányos, mint eltúlzott, ha III. r. vádlott vonatkozásában a halmazatra, kezdeményező, vezető szerepére, IV. r. vádlott esetében a többszörös visszaesői minőségére való utalás a súlyosító körülmények körében nem értékelhető. Ezért az ítélet tábla az I. és III. r. vádlottal szemben az első fokon alkalmazott fő- és mellékbüntetés tekintetében kiszabottnak, IV. r. vádlott esetében pedig a büntetést helyben hagyta, mivel ennél enyhébb büntetés szóba sem jöhet, a mellettük szóló enyhítő körülmények, de a cselekmények tárgyi súlya sem tesz lehetővé enyhébb, illetve enyhítő szakasz alkalmazásával kiszabott, a törvényi minimumnál alacsonyabb tartamú büntetést. I. r. vádlott vonatkozásában a vagyonek kobzásra is törvényesen és indokoltan került sor, az enyhítésre irányuló fellebbezés a vagyonek kobzás mellőzésére irányuló formájában sem foghatott helyt.

Mint ahogy a fellebbezési főügyész is jelezte, az első fokú bíróság ítélete még egy ponton szorult korrekcióra, mégpedig I. r. vádlott vonatkozásában kellett az általa előzetes fogvatartásban töltött időt módosítani a rendelkezésre álló iratok alapján. Egyebekben az ítélet további rendelkezései törvényesek, ezért azokat az ítélet tábla a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helyben hagyta. A megváltoztatott rendelkezések a Be. 372. §-án alapulnak.

I. r. és IV. r. vádlottak vonatkozásában az első fokú ítélet kihirdetését követően előzetes letartóztatásban töltött idő beszámításáról az ítélet tábla a Btk. 99. §-a, míg a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség viseléséről a Be. 381. § (1) bekezdése alapján rendelkezett.

Győr, 2009. évi december hó 1. napján

Dr. Kovács Tamás sk. Dr. Takácsné dr. Helyes Klára sk. Dr. Csák Csilla sk.

a tanács elnöke

a tanács tagja, előadó

a tanács tagja

Záradék:

Ezzel az ítélettel a Vas Megyei Bíróság 2009. február 5. napján kelt 8.Fk.153/2007/108. szám alatti ítélete I.r., III.r. és IV.r. vádlottak vonatkozásában a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Győr, 2009. évi december hó 1. napján

. Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

a kiadmány hitelül: kiadó: